

I Alle dingen werken mede ten goede

‘En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.’ (Rom. 8:28).

Dat is een tekst die we vaak maar moeilijk of helemaal niet kunnen geloven. Als alles goed gaat in ons leven, wanneer we voorspoed hebben en de toekomst ons toe schijnt te lachen, dan denken we niet aan deze tekst. Trouwens, dan hebben we God meestal helemaal niet nodig en Zijn Woord is voor ons dan even onbelangrijk. Maar als de donkere wolken zich boven ons leven samepakken; als we moeten gaan leren wat lijden en de last van de zonde betekent en de toekomst hopeloos lijkt; als we God nodig krijgen en tot Hem gaan bidden, vaak niet meer dan schreeuwen met ons hart, hoe moeilijk is het dan om te geloven dat dit Zijn antwoord is op alle omstandigheden in ons leven: alle dingen werken mede ten goede.

Alle dingen. Niets, maar dan ook niets uitgezonderd. Ze werken mede ten goede. Dat wil zeggen: er zal een tijd komen, vroeger of later, dat we God kunnen danken voor gebeurtenissen in ons leven waar we eerst zo onder gebukt gingen. Vul ze zelf maar voor je eigen leven in.

Hoe komt het dat we dit soort teksten uit Gods Woord maar zo moeilijk kunnen geloven? Dat we pas na jaren van ervaringen iets van de waarheid ervan gaan zien? Hoe komt het dat we in moeilijke omstandigheden maar zo weinig troost en vreugde kunnen hebben ondanks een almachtige God aan onze zijde; een God, Die spreekt dat alle dingen zullen medewerken ten goede? De oorzaak ligt natuurlijk bij onszelf. Onze verwachtingen zijn zo aards. Onze gedachten zijn zo laag, dat we nauwelijks eens boven de massa kunnen uitzien. We laten ons zo verstikken door alle meningen en oordelen van de mensen om ons heen dat Gods mening en oordeel, Zijn plan met alles, voor ons verborgen blijft.

Als we ons leven van begin tot eind zouden kennen zoals God dat kent, zou het veel gemakkelijker zijn. We zouden immers zien dat alle dingen medewerken ten goede. We zouden zien welke gevolgen bepaalde gebeurtenissen zouden hebben. We zouden zien wat er zou gebeuren als we bepaalde dingen zeiden of deden. Maar dat is het nu juist. De Heere wil niet dat we wandelen in aanschouwen (zien) maar door geloof. (2 Kor. 5:7). Ons hele leven moet als doel hebben Hem te leren vertrouwen in de donkerste nachten; helemaal afhankelijk te worden van Zijn leiding; te beproeven dat Zijn Woord waar is. En om dat alles te leren, dus om Zijn eigen Naam te verheerlijken in het leven van een mens, gebruikt de Heere tegenslagen, beproevingen en lijden. Ons eigen leven kennen we niet van begin tot eind. Vaak ontdekken we pas jaren later de betekenis van bepaalde gebeurtenissen. Maar in Zijn goedheid heeft de Heilige Geest ons het leven van vele

van Zijn kinderen beschreven. Hij heeft dat gedaan met het doel dat we daarin het leven van Christus, de Zoon van God leren zien, maar ook om ons in de vaak harde strijd van ons leven te laten zien hoe ‘dengenen, die God liefhebben, alle dingen, medewerken ten goede’, zodat we Hem gaan bewonderen en Hem gaan leren danken.

Het leven van Jozef, de eerste zoon van Jakob en Rachel, is zo'n beschrijving waar we vele lessen uit kunnen leren. In de komende bladzijden zal ik proberen daar iets over te schrijven. Misschien is het goed als je eerst in je Bijbel de hoofdstukken (Genesis 37-50) zelf doorleest met Romeinen 8:28 in gedachten.

Als we het eerste gedeelte van Jozefs leven lezen (Gen. 37:2-12) krijgen we de indruk van een verwende, misschien zelfs een beetje verwaande jongen. Iemand die nog veel te leren heeft in het leven. Maar dat is dan ook zo ongeveer het enige negatieve dat we van hem kunnen zeggen. Waarschijnlijk was Jozef een jongen die al heel vroeg de Heere leerde vrezen. Hij haatte de zonde en probeerde overal oprecht de Heere te dienen. Bij hem vinden we geen schandelijke val in de zonde zoals bij David, geen opstand tegen alle tegenspoeden in zijn leven zoals bij Job. Daarom is Jozef misschien wel een van de beste personen in het Oude Testament in wie we iets van de Heere Jezus Christus mogen zien.

Israël (de nieuwe naam van Jakob) had Jozef lief boven al zijn andere zonen. Dat is het eerste wat er van hem staat beschreven. Jozef was pas geboren toen Jakob al oud was. Bovendien was hij de zoon van Rachel, de vrouw die hij meer liefhad dan Lea. Dat waren de redenen waarom hij meer liefde voelde voor Jozef dan voor de andere broers. En daarom gaf hij Jozef ‘een veelervige rok’ (v. 3), een kleed met verschillende kleuren. En daardoor was het voor iedereen zichtbaar: Jakob had Jozef lief boven alle anderen (v. 4). Jozefs leven was voorspoedig. Maar niet voor lang meer. Nog voordat Jozef maar enig vermoeden had van alles wat hem te wachten stond, zien wij al iets van de gevoelens van de broers. Donkere wolken begonnen zich samen te pakken boven het leven van Jozef. Haat! Zijn broeders haatten hem. En waarom? De Bijbel is duidelijk: ‘Als nu zijn broeders zagen, dat hun vader hem boven al zijn broederen liefhad, haatten zij hem en konden hem niet vredelijk toespreken.’ Hoe zeldzaam verdorven is het hart van de mens geworden dat het ruimte kan bieden aan de haat. Slechts een straaltje van Goddelijk licht in ons hart brengt gevoelens tevoorschijn waarvan we het bestaan voorheen niet eens durfden te vermoeden.

Jozef werd gehaat door zijn broeders omdat hun vader hem liefhad boven de anderen. Hier zien we in Jozef iets terug van onze Zaligmaker. Als een flauw schijnsel komen we de Geest van Christus keer op keer tegen in de Bijbelheiligen. Het is goed hierop te letten, omdat dit flauwe schijnsel ons vaak voorbereidt om het volle licht dat van de Zoon van God afstraalt te ontvangen.

Wat had de Heere gedaan om door het Joodse volk, Zijn broeders, ontvangen te worden zoals we dat in de Evangeliën lezen? Wat voor kwaad had Hij gedaan om Zich de haat van de leiders op de hals te halen? Niets. Alleen... Hij was de Geliefde des Vaders. De Vader had Hem lief boven al Zijn broeders. En dat verwekte haat. Ook bracht Hij hun kwaad gerucht tot hun Vader (Gen. 37 : 2). Hij stelde het kwaad van de Farizeeën en de Schriftgeleerden openlijk aan de kaak. En ook zij konden Hem 'niet vredelijk toespreken'.

En wij? Als Gods Woord 'een kwaad gerucht' van ons hart en leven spreekt? Als wij Gods liefde tot de volmaakte Mens lezen? Wat doet het ons? Als onze wegen, gevoelens, geoordeeld worden? Worden we diep in ons hart vervuld met haat of ontstaat er liefde en eerbied voor dat Woord dat ons oordeelt? Een stil verlangen om dat Woord beter te leren kennen of een afkeer en een dodelijke ijver om dat Woord tot zwijgen te brengen? Kies de beste weg van deze twee. Buig je harde hart voor Hem, belijd Hem je schuld, beken Hem je zonde en vraag of Hij Zelf je verder wil onderwijzen. Een genadig en barmhartig God staat klaar om je Zijn grote wonderen in Christus Jezus te laten zien.

'Als nu zijn broeders zagen, dat hun vader hem boven al zijn broederen liefhad, haatten zij hem, en konden hem niet vredelijk toespreken.' Verwonder je niet dat als Gods Geest in je werkt je te maken krijgt met haat. Haat van deze wereld en de overste van deze wereld, de satan. De Heere voorzegt de Zijn discipelen al: 'Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.' (Joh. 15:18, 19). Alles zal in het werk gesteld worden om je van de Heere vandaan te houden. Maar onthoud waar we mee begonnen zijn: 'dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.' (Rom. 8:28). Alle dingen. Zelfs de haat van deze wereld zal God dienstbaar maken om Zijn Naam te verheerlijken. De haat van de broeders van Jozef wordt de (menselijke) oorzaak van Jozefs verhoging en het behoud van het gehele volk! Hoe wonderlijk zijn de wegen van onze God. Hoe ondoordringelijk is Zijn raad. Maar hoe eeuwig zeker is de uitkomst. Zeg eens eerlijk. Iets van die wonderlijke wegen heb je toch ook in je eigen leven al ontdekt? Heb je niet alle reden om de lofzang in je hart aan te heffen en Hem te loven en te danken in het vaste vertrouwen dat Hij je verder zal leiden?